

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

08 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecătorii – Petru Moraru și Ghenadie Nicolaev,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de avocatul Vladimir Kovalî în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 decembrie 2015, în cauza penală în privința lui

Ursu Gheorghe Ion, născut la 11 noiembrie 1980, originar din s. Lozova, r-nul Strășeni, domiciliat str. Fierarilor 10, mun. Chișinău.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 10.07.2006 - 09.10.2012;

Instanța de apel: 20.12.2012 - 04.12.2013;

Instanța de recurs: 03.03.2014 - 30.09.2014;

Instanța de apel: 18.11.2014 - 23.12.2015;

Instanța de recurs: 26.04.2016 - 08.06.2016.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 09 octombrie 2012 Gheorghe Ursu a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. art. 190 alin. (5), 361 alin. (2) lit. d) Cod penal, pe episoadele în privința părților vătămate „W.J. Grain Ltd.”, Ungaria, Constantin Bădărău, Valentin Babchin și Radu Boescu.

Prin aceeași sentință Gheorghe Ursu a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. art. 190 alin. (5) (episodul în privința părților vătămate BC „Banca Socială” SA și SC „Alcoom” SRL), 320 alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, încetat procesul penal în baza art. art. 264¹ alin. (1), 361 alin. (2) lit. d) Cod penal, în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală, condamnat în baza art. 190 alin. (5) Cod penal (episodul în privința părții vătămate SRL „Хлебсервис” Republica Belarus), la 8 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita o anumită activitate cu răspundere materială pe un termen de 3 ani, Evdochia Ursu a fost achitată de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, care în această parte a devenit definitivă și irevocabilă prin necontestare și prin exercitarea căilor ordinare de atac.

2. De către organul de urmărire penală Gheorghe Ursu a fost învinuit pentru faptul că, în perioada lunii decembrie 2004, activând în calitate de director al SRL „Centaurul”, urmărind scopul dobândirii bunurilor altei persoane prin

înșelăciune, a prezentat dispozițiile de plată nr. 100 din 03 decembrie 2004; nr. 101 din 06 decembrie 2004; nr. 102 din 09 decembrie 2004; nr. 104 din 10 decembrie 2004; nr. 105 din 13 decembrie 2004; nr. 106 din 14 decembrie 2004; nr. 107 din 15 decembrie 2004 și nr. 108 din 16 decembrie 2004, în baza cărora a ridicat în numerar suma de 983000 lei, acte prin care a certificat efectuarea tranzacțiilor economice cu întreprinderea „W.J. Grain Ltd”, Ungaria.

Pentru a tăinui acest lucru, la 28 martie 2005, Ursu Gheorghe a prezentat BC „Moldova Agroindbank” SA o dispoziție de plată în valută străină, prin care confirmă faptul întoarcerii sumei de 6000 dolari SUA întreprinderii „W.J. Grain Ltd”, Ungaria, solicitând în același timp restituirea unui exemplar al dispoziției în cauză.

Obținând documentul solicitat, cu mențiunile bancare care confirmau operațiunea efectuată, datată cu 29 martie 2004, în aceeași zi, prin intermediul aparatului telefax, a expediat copia acestei dispoziții în adresa întreprinderii „W.J. Grain Ltd”, Ungaria, confirmând astfel transferarea mijloacelor bănești, înșelând partenerul economic, cu care încheiase contractul de vânzare-cumpărare nr. MD 04-105.

Ulterior, Gheorghe Ursu a depus către bancă o cerere, prin care a solicitat anularea operațiunii bancare efectuate anterior, motivând că a avut loc schimbarea clauzelor contractului. Angajații băncii neavând careva suspecții, au acceptat cererea și au anulat efectuarea operațiunii, prin ce întreprinderii „W.J. Grain Ltd”, Ungaria i-a fost cauzat un prejudiciu material.

Tot el, a fost învinuit că, fiind directorul SRL „Centaurul”, la 26 noiembrie 2004, a încheiat cu întreprinderea „W.J. Grain Ltd”, Ungaria, în persoana directorului D. Vasser, contractul de vânzare-cumpărare nr. MD 04-105, prin care SRL „Centaurul” s-a obligat se livreze în adresa ultimului, în termen de până la 15 decembrie 2004, 2000 tone de orz.

Întru executarea clauzelor contractuale, la 02 decembrie 2004, întreprinderea „W.J. Grain Ltd” Ungaria, a transferat în adresa SRL „Centaurul” mijloace bănești în sumă de 210000 dolari SUA - avans pentru achitarea producției nominalizate.

Ulterior, Gheorghe Ursu, urmărind scopul eschivării de la executarea clauzelor contractuale, a prezentat cu bună știință documente contabile false, prin care a confirmat faptul transferării mijloacelor bănești în adresa unor întreprinderi aferent achiziționării producției agricole, care la rândul său nu și-au executat angajamentele asumate și anume - în baza chitanțelor la dispoziția de încasare nr. 23 și 26 din 04 decembrie 2004, facturii de expediție seria CS nr. 673727 din 03 decembrie 2004, Gheorghe Ursu a confirmat faptul efectuării către GȚ „Gaidău Dumitru”, prin intermediul colectorului său, pe nume „Nina” plata pentru 600 tone de orz, în sumă de 57000 lei.

Tranzacția nominalizată contravine datelor faptice constatate, mai mult, chitanțele la dispoziția de încasare nr. 23 și 26 din 04 decembrie 2004 nu au fost eliberate către SRL „Centaurul”.

În baza chitanțelor la dispoziția de încasare nr. 346 și 347 din 08 decembrie 2004 și factorilor de expediție seria CP nr. 403523 din 09 decembrie 2004 și CP nr. 403522 din 08 decembrie 2004, Gheorghe Ursu a confirmat faptul efectuării de către SRL „Centaurul” prin intermediul colectorului său „Olga Ivanovna” către

Colhozul-Agrofirma „Baurci” plata pentru 437647 tone de orz în sumă de 371999 lei.

Faptul dat fiind imposibil de realizat, deoarece întreprinderea „Baurci” în anul 1996 a fost reorganizată și toate documentele de constituire a întreprinderii au fost predate Camerei Înregistrării de Stat, iar ștampila organelor de poliție.

Conform informației din baza de date „Editura Statistica” facturile de expediție cu seria CP nr. 403523 și CP nr. 403522, nu sunt înregistrate drept emise.

Tot el, a fost învinuit pentru faptul că, având scopul dobândirii ilicite a mijloacelor bănești de la diferiți agenți economici atât de pe teritoriul Republicii Moldova, cât și de peste hotarele ei, în februarie 2004, i-a propus cet. Valentin Babchin, directorul SRL „Terraprombiznes” din or. Bender, desfășurarea activității comerciale comune, în calitate de partener de afaceri.

În discuțiile purtate, Ursu Gheorghe l-a convins pe Valentin Babchin, că întreprinderea gestionată dispune de cantități mari de produse agricole preconizate pentru comercializare și că are posibilitate de a procura mai multă marfă, prezentând în același timp documente contabile primare și contracte, prin care a confirmat activitatea sa comercială și la asigurat că tranzacțiile preconizate vor fi duse la bun sfârșit, creând în fața lui Valentin Babchin o imagine pozitivă și aparența înșelătoare a unui partener de afaceri serios și de încredere.

Ulterior, profitând de încrederea cet. Valentin Babchin, Gheorghe Ursu a solicitat de la ultimul un împrumut în sumă de 50500 dolari SUA, promițându-i rambursarea banilor la timp. Valentin Babchin, fiind încrezut în bunele intenții ale lui Ursu Gheorghe, a acceptat la 01 martie 2004 încheierea contractului de împrumut, în baza căruia i-a împrumutat suma solicitată, iar Gheorghe Ursu s-a angajat în termen de până la 31 martie 2004 s-o ramburseze integral, însă primind împrumutul solicitat, nu a mai intenționat să-și onoreze obligațiile asumate, adică să desfășoare activitate comercială comună cu Valentin Babchin sau să-i ramburseze suma împrumutată.

Pentru a se eschiva în continuare de la o eventuală răspundere penală, în scopul camuflării intenției sale criminale, Gheorghe Ursu a restituit o parte din suma împrumutată - 14000 dolari SUA, după care a întrerupt legătura cu Valentin Babchin, evitând orice contact cu acesta.

Tot el, a mai fost învinuit pentru faptul că, având ca scop dobândirea ilicită a mijloacelor bănești, la finele lunii mai 2004, a solicitat de la cunoscutul său Radu Boescu un împrumut bănesc necesar pentru activitatea comercială.

În discuțiile petrecute, Gheorghe Ursu, l-a convins că întreprinderea gestionată desfășoară activitate comercială cu succes și dispune de întreprinderi-debitoare care au obligații financiare față de dânsul nestinse.

Totodată, i-a comunicat lui Radu Boescu că poate să depună în gaj apartamentul care aparține soției sale.

Astfel, Radu Boescu, a acceptat la 09 iunie 2004 încheierea contractului de împrumut, în baza căruia i-a împrumutat suma de 15000 Euro, iar Ursu Gheorghe i-a gajat apartamentul din str. Albișoara 78/2, nr. 31, mun. Chișinău.

După expirarea termenului stabilit, Gheorghe Ursu nu a rambursat suma primită, motivând că banii vor fi restituiți mai târziu din cauza unor probleme de ordin financiar, întrerupând legătura cu Radu Boescu și evitând orice contact pe o perioadă de trei ani.

Radu Boescu, dorind să acționeze în instanța de judecată, a solicitat de la OCT

Chișinău informația referitor la apartamentul gajat, însă a fost informat că contractul de gaj nu a fost înregistrat la organul cadastral, iar ștampila aplicată pe contract este falsă.

Tot el, a mai fost învinuit pentru faptul că, în luna iunie 2004, în continuarea intențiilor sale criminale, după încheierea cu Radu Boescu a contractului de împrumut, în condiții nestabilite de organul de urmărire penală, a falsificat ștampila OCT Chișinău aplicată pe contractul dat.

Peste câteva zile contractul falsificat l-a înmânat lui Radu Boescu, convingându-l că este înregistrat la Oficiul cadastral cu nr. 1463/04 din 10 iunie 2004, faptul dat fiind imposibil de realizat, deoarece modelul ștampilei falsificate de către Ursu Gheorghe în anul 2002 a fost modificată în urma reorganizării organului cadastral, iar toate ștampilele au fost predate organelor de poliție pentru nimicire, iar conform informației din baza de date ÎS „Cadastru” contractul nr. 1463/04 din 10 iunie 2004 nu este înregistrat.

Tot el, a mai fost învinuit pentru faptul că, având scopul dobândirii ilicite a bunurilor altor persoane, fiind directorul SRL „Aramis”, în august-septembrie 2008, obținând încrederea cet. Constantin Bădărău, prin înșelăciune și abuz de încredere, l-a convins pe ultimul de a-i vinde 237 tone de grâu furajer și 52200 tone de soia, fără a perfecta actele de vânzare a cerealelor, achitându-i doar un avans în sumă de 40000 lei.

3. Sentința a fost contestată cu apel de către:

- **procuror**, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Gheorghe Ursu să fie condamnat în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, la 11 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții de conducere în instituțiile, întreprinderile și organizațiile de stat pe termen de 3 ani și în baza art. 361 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, la 3 ani închisoare, iar în temeiul art. 84 Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa definitivă 12 ani închisoare, cu admiterea integrală a acțiunilor civile, argumentând că acuizarea a prezentat probe care cu certitudine confirmă vinovăția inculpatului pe toate capetele de acuzare, probe care nu au fost apreciate la justa valoare;

- **reprezentantul părții vătămate „W.J.Grain Ltd”, Ungaria, A. Ovcsaruk**, care a solicitat casarea parțială a sentinței în privința lui Gheorghe Ursu pe episodul în privința sa și pronunțarea unei noi hotărâri de condamnare conform învinuirii înaintate prin rechizitoriu cu admiterea integrală a acțiunii civile;

- **partea vătămată Constantin Bădărău**, casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Gheorghe Ursu, pe faptul însușirii de la el a banilor, să fie recunoscut vinovat conform învinuirii înaintate, cu admiterea integrală a acțiunii civile;

- **inculpatul**, care a solicitat casarea parțială a sentinței.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 decembrie 2013, apelurile declarate de procuror și de părțile vătămate Constantin Bădărău și „W.J.Grain Ltd”, Ungaria, au fost admise, casată sentința în privința lui Gheorghe Ursu și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care, Gheorghe Ursu a fost condamnat în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, la 10 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de conducere și gestionare a bunurilor materiale pe termen de 3 ani.

A acțiunile civile înaintate de părțile vătămate Constantin Bădăraș, Valentin Babchin și „W.J. Grain Ltd”, Ungaria, au fost admise în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să hotărască instanța civilă.

În rest, sentința a fost menținută.

4.1. Instanța de apel în decizia adoptată a constatat fapta și circumstanțele săvârșirii de către Gheorghe Ursu a infracțiunii de escrocherie invocate în rechizitoriu de la părțile vătămate Valentin Babchin, Constantin Bădăraș și „W.J. Grain Ltd”, Ungaria, prin ce le-a cauzat părților vătămate un prejudiciu material în proporții deosebit de mari în sumă de 1775370 lei, argumentând că prima instanță greșit a ajuns la concluzia de achitare a inculpatului pe aceste episoade, iar probele prezentate de acuzare nu au fost apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală.

Totodată, instanța de apel a conchis că este justă concluzia primei instanțe în partea achitării lui Gheorghe Ursu în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, pe episoadele părții vătămate Radu Boescu și în baza art. 361 alin. (2) lit. d) Cod penal, pe episoadele părților vătămate Radu Boescu și „W.J. Grain Ltd.”, Ungaria.

5. Procurorii Dorina Tăut și Lilian Rudei, în temeiul pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, au contestat cu recurs decizia, solicitând casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare, în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, considerând că soluția instanței de apel, prin care a fost menținută sentința primei instanțe, în partea achitării inculpatului Gheorghe Ursu de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, referitor la episodul cu partea vătămată Radu Boescu, precum și achitarea inculpatului de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. d) Cod penal, pe episoadele cu părțile vătămate „W.J. Grain Ltd.” și Radu Boescu, este neîntemeiată;

5.1. Avocatul Serghei Cîrlig în numele inculpatului și inculpatul, în temeiul pct. 6), 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, au contestat cu recurs decizia solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei hotărâri de achitare a inculpatului de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, pe faptul însușirii bunurilor de la părțile vătămate „W.J. Grain Ltd.”, Ungaria și Constantin Bădăraș.

În motivare au invocat că, motivarea soluției instanței de apel contrazice dispozitivului, deoarece instanța în partea descriptivă s-a pronunțat asupra admiterii apelului lui Valentin Babchin, iar în dispozitiv a admis doar apelul procurorului, și a părților vătămate Constantin Bădăraș și „W.J. Grain Ltd.”.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 30 septembrie 2014, recursurile ordinare declarate de procurorii Dorina Tăut și Lilian Rudei, de avocatul Serghei Cîrlig în numele inculpatului și inculpatul Gheorghe Ursu, au fost admise, casată parțial decizia contestată în partea condamnării pe episoadele din 26 noiembrie 2004, februarie 2004, mai 2004 și august-septembrie 2008 de escrocherie în privința părților vătămate „W.J. Grain Ltd.”, Ungaria, Constantin Bădăraș, Valentin Babchin și Radu Boescu și stabilirii pedepsei, și în partea menținerii sentinței pe episoadele părților vătămate ”W.J. Grain Ltd.”, Ungaria și Radu Boescu din decembrie 2004 și iunie 2004 de deținere și folosire a documentelor oficiale false și dispusă rejudecarea cauzei în această parte de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Cu referire la episodul de escrocherie de la părțile vătămate „W.J. Grain Ltd.”, Ungaria, Constantin Bădărău și Valentin Babchin, instanța de recurs a reținut că, deși instanța de apel a constatat faptele pentru care Gheorghe Ursu a fost găsit vinovat, aceasta contrar prevederilor art. 394 alin. (1) Cod de procedură penală, nu le-a reflectat în corespundere cu învinuirea formulată, descriindu-le parțial și succint.

Instanța de apel în hotărârea pronunțată a făcut trimitere la un șir de probe, cum ar fi: - pe episodul părții vătămate „W.J. Grain Ltd.” Ungaria - declarațiile martorilor Gh. Bonari, L. Tacic, A. Mămăligă, M. Mugureanu, N. Vieru, contractul de vânzare-cumpărare nr. MD 04-105, nota de transfer în valută străină, nota contabilă privind eliberarea mijloacelor bănești, dispozițiile de plată în valută străină, declarațiile de repatriere, prin care au fost anulate dispozițiile de plată în valută străină depuse către BC „Moldova Agroindbank” SA privind transferul sumelor de 6000, 5000 și 3600 dolari SUA de către SRL „Centaurul” în adresa întreprinderii „W.J. Grain Ltd.”, Ungaria; - pe episodul părții vătămate Valentin Babchin - declarațiile părții vătămate Valentin Babchin, a martorului O. Reabov și copia scrisorii către notar din 01 martie 2004; - pe episodul părții vătămate Constantin Bădărău - declarațiile părții vătămate Constantin Bădărău, fără a le verifica în ședința instanței de apel, astfel, în procesul-verbal al ședinței de judecată, menționi precum că probele indicate au fost citite și examinate lipsesc (f.d.193, vol.XV), mai mult, aceste probe nici nu au fost cercetate în instanța de apel conform modului stabilit pentru prima instanță.

Totodată, instanța de recurs a constatat că, apelul procurorului pe învinuirea adusă inculpatului Gheorghe Ursu de săvârșirea infracțiunii de escrocherie pe episodul părții vătămate Radu Boescu și pe faptul deținerii și folosirii documentelor oficiale false pe episoadele părților vătămate „W.J. Grain Ltd.”, Ungaria și Radu Boescu, pripit a fost respins de către instanța de apel, menținând sentința primei instanțe, or, instanța de apel nu a înlăturat incertitudinile invocate de partea acuzării în apel, dar le-a expus fără a le analiza în ansamblu, coroborându-le cu celelalte probe administrate în cauză, deși invocă că poate din oficiu să verifice probele administrate de prima instanță, însă, fără a înrăutăți situația inculpatului, verificare care, reieșind din procesul-verbal al ședinței de judecată, nu a avut loc, astfel, că pripit a tras concluzia de respingere a apelului procurorului pe aceste capete de acuzare, fără a efectua o verificare multilaterală și obiectivă a probelor prezentate de partea acuzării în sprijinul învinuirii și circumstanțelor de fapt ale cauzei.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 decembrie 2015, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de inculpatul Gheorghe Ursu, admise apelurile declarate de procuror și de părțile vătămate Constantin Bădărău și „W.J. Grain Ltd.”, Ungaria, casată sentința parțial și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Gheorghe Ursu a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, la 9 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de conducere și gestionare a bunurilor materiale pe termen de 3 ani, cu executarea pedepsei închisorii în penitenciar de tip închis.

Acțiunile civile înaintate de părțile vătămate Constantin Bădărău, Valentin Babchin și reprezentantul părții vătămate „W.J. Grain Ltd.”, Ungaria, A. Ovsaruk, au fost admise în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să hotărască

instanța civilă.

În rest sentința a fost menținută.

7.1. Cu referire la episodul de escrocherie de la partea vătămată „W.J. Grain Ltd.”, Ungaria și episodul privind deținerea și folosirea documentelor oficial false.

7.1.1. Instanța de apel a constatat că, Gheorghe Ursu în perioada lunii decembrie 2004, activând în calitate de director al SRL „Centaurul”, urmărind scopul dobândirii bunurilor altei persoane prin înșelăciune, a prezentat dispozițiile de plată nr. 100 din 03 decembrie 2004; nr. 101 din 06 decembrie 2004; nr. 102 din 09 decembrie 2004; nr. 104 din 10 decembrie 2004; nr. 105 din 13 decembrie 2004; nr. 106 din 14 decembrie 2004; nr. 107 din 15 decembrie 2004 și nr. 108 din 16 decembrie 2004, în baza cărora a ridicat în numerar suma de 983000 lei, acte prin care a certificat efectuarea tranzacțiilor economice cu întreprinderea „W.J. Grain Ltd”, Ungaria.

Pentru a tăinui acest lucru, la 28 martie 2005, Ursu Gheorghe a prezentat BC „Moldova Agroindbank” SA o dispoziție de plată în valută străină, prin care confirma faptul întoarcerii sumei de 6000 dolari SUA întreprinderii „W.J. Grain Ltd”, Ungaria, solicitând în același timp restituirea unui exemplar a dispoziției în cauză.

Obținând documentul solicitat, cu mențiunile bancare care confirmau operațiunea efectuată, datată cu 29 martie 2004, în aceeași zi, prin intermediul aparatului telefax, a expediat copia acestei dispoziții în adresa întreprinderii „W.J. Grain Ltd”, Ungaria, confirmând astfel transferarea mijloacelor bănești, înșelând partenerul economic, cu care încheiase contractul de vânzare-cumpărare nr. MD 04-105.

Ulterior, Gheorghe Ursu a depus către bancă o cerere, prin care a solicitat anularea operațiunii bancare efectuate anterior, motivând că a avut loc schimbarea clauzelor contractului. Angajații băncii neavând careva suspiecții, au acceptat cererea și au anulat efectuarea operațiunii, prin ce întreprinderii „W.J. Grain Ltd”, Ungaria i-a fost cauzat un prejudiciu material esențial.

Tot el, fiind directorul SRL „Centaurul”, la 26 noiembrie 2004, a încheiat cu întreprinderea „W.J. Grain Ltd”, Ungaria, în persoana directorului D. Vasser, contractul de vânzare-cumpărare nr. MD 04-105, prin care SRL „Centaurul” s-a obligat se livreze în adresa ultimului, în termen de până la 15 decembrie 2004, 2000 tone de orz.

Întru executarea clauzelor contractuale, la 02 decembrie 2004, întreprinderea „W.J. Grain Ltd” Ungaria, a transferat în adresa SRL „Centaurul” mijloace bănești în sumă de 210000 dolari SUA - avans pentru achitarea producției nominalizate.

Ulterior, Gheorghe Ursu, urmărind scopul eschivării de la executarea clauzelor contractuale, a prezentat cu bună știință documente contabile false, prin care a confirmat faptul transferării mijloacelor bănești în adresa unor întreprinderi aferent achiziționării producției agricole, care la rândul său nu și-au executat angajamentele asumate și anume - în baza chitanțelor la dispoziția de încasare nr. 23 și 26 din 04 decembrie 2004, facturii de expediție seria CS nr. 673727 din 03 decembrie 2004, Gheorghe Ursu a confirmat faptul efectuării către GȚ „Gaidău Dumitru”, prin intermediul collectorului său, pe nume „Nina” plata pentru 600 tone de orz, în sumă de 57000 lei.

Tranzacția nominalizată contravine datelor factice constatate, mai mult, chitanțele la dispoziția de încasare nr. 23 și 26 din 04 decembrie 2004 nu au fost eliberate către SRL „Centaurul”.

În baza chitanțelor la dispoziția de încasare nr. 346 și 347 din 08 decembrie 2004 și factorilor de expediție seria CP nr. 403523 din 09 decembrie 2004 și CP nr. 403522 din 08 decembrie 2004, Gheorghe Ursu a confirmat faptul efectuării de către SRL „Centaurul” prin intermediul collectorului său „Olga Ivanovna” către colhozul agrofirma „Baurci” plata pentru 437647 tone de orz în sumă de 371999 lei.

Faptul dat fiind imposibil în realizare, deoarece întreprinderea „Baurci” în anul 1996 a fost reorganizată și toate documentele de constituire a întreprinderii au fost predate Camerei Înregistrării de Stat, iar ștampila organelor de poliție.

Conform informației din baza de date „Editura Statistica” facturile de expediție seria CP nr. 403523 și CP nr. 403522, nu sunt înregistrate drept emise.

7.1.2. În confirmarea vinovăției inculpatului Gheorghe Ursu în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. art. 190 alin. (5), 362 alin. (2) lit. d) Cod penal, pe episodul privind partea vătămată „W.J. Grain Ltd”, Ungaria, instanța de apel a reținut următoarele probe: declarațiile reprezentantului părții vătămate „W.J. Grain Ltd”, Ungaria, Serghei Rașcov (f.d.186-188, vol.XIV); martorilor Gheorghe Banari (f.d.156-159, vol.XIV); Lilia Tacic (f.d.165-170, vol.XIV); Alexandru Mămăliga (f.d.171-173, vol.XIV); Mihai Mugureanu (f.d.184-185, vol.XIV); Natalia Vieru (f.d.180-181, vol.XIV); Dumitru Gaidău (f.d.174-176, vol.XIV); Larisa Gaidău (f.d.179, vol.XIV); Grigorii Golovcenco (f.d.182, vol.XIV); contractul nr. MD04-105 din 26 noiembrie 2004 încheiat între SRL „Centaurul” în calitate de vânzător și „W.J. Grain Ltd”, Ungaria în calitate de cumpărător (f.d.5-8, vol.II) nota de transfer în valută străină nr. 130 din 26 noiembrie 2004, prin care se confirmă faptul primirii de către SRL „Centaurul” a sumei de 210000 dolari SUA (f.d.9-10, vol.II); declarațiile de repatriere nr. 638476/2036 din 17 decembrie 2004, 63847/2046 din 22 decembrie 2004, 1003601005053/11 din 06 ianuarie 2005, din conținutul cărora rezultă că, o parte din mijloacele financiare primite au fost repatriate (f.d.95-97, vol. II); dispozițiile de plată nr. 100 din 03 decembrie 2004, 101 din 06 decembrie 2004, 102 din 09 decembrie 2004, 104 din 10 decembrie 2004, 105 din 13 decembrie 2004, 106 din 14 decembrie 2004, 107 din 15 decembrie 2004 și 108 din 16 decembrie 2004, din conținutul cărora rezultă că, mijloacele bănești au fost ridicate în numerar de către directorul SRL „Centaurul”, Ursu Gheorghe (f.d.87-94, vol.II); nota contabilă din conținutul căreia rezultă că, mijloacele bănești în sumă de 983000 lei au fost eliberate în gestiunea directorului SRL „Centaurul”, Ursu Gheorghe (f.d.35, vol.II); dispozițiile de plată în valută străină nr. 01 din 28 martie 2005, 01 din 01 aprilie 2005 și 01 din 05 aprilie 2005, din conținutul cărora rezultă că, mijloacele bănești în sumă de 6000 dolari SUA, 5000 dolari SUA și 3600 dolari SUA urmau a fi transferate de către SRL „Centaurul” în adresa întreprinderii „W.J.Grain Ltd”, Ungaria (f.d.45-47, vol.II); cererile nr. 21011424 din 29 martie 2005, 21011/449 din 01 aprilie 2005 și nr. 21011/474 din 05 aprilie 2005, din conținutul cărora rezultă că, în baza cererilor semnate de Gheorghe Ursu au fost anulate dispozițiile de plată în valută străină depuse către BC „Moldova Agroindbank” SA privind transferul sumelor de 6000 dolari SUA, 5000 dolari SUA și 3600 dolari SUA, de către SRL „Centaurul” în adresa

întreprinderii „W.J.Grain Ltd”, Ungaria” (f.d.105-107, vol.II); contractul nr. 51 din 02 decembrie 2004 încheiat între Colhoz-Agrofirma „Baurci” în persoana directorului D. Kurkii din conținutul căruia rezultă că, Colhozul-Agrofirma „Baurci” urmează să livreze SRL „Centaurul” 437647 kg de orz, în sumă de 372000 lei (f.d.108, vol.II); chitanța la dispoziția de încasare nr. 347 din 09 decembrie 2004 din conținutul căreia rezultă că, Colhozul-Agrofirma „Baurci” a încasat de la Gheorghe Ursu mijloace financiare în sumă de 126000 lei (f.d.109, vol.II); factura de expediție seria CP nr. 403523 din 09 decembrie 2004 din conținutul căreia rezultă că, Colhozul-Agrofirma „Baurci” a livrat SRL „Centaurul” 148236 kg de orz, în sumă de 126000 lei (f.d.110, vol.II); chitanța la dispoziția de încasare nr. 346 din 08 decembrie 2004 din conținutul căreia rezultă că, Colhozul-Agrofirma „Baurci” a încasat de la Gheorghe Ursu mijloace financiare în sumă de 245999 lei (f.d.111, vol.II); factura de expediție seria CP nr. 403522 din 08 decembrie 2004 din conținutul căreia rezultă că, Colhozul-Agrofirma „Baurci” a livrat SRL „Centaurul” 289411 kg de orz, în sumă de 245999 lei (f.d.42, vol.II); extras din baza de date „Editura Statistica” din conținutul căreia rezultă că, blanchetele seria CP nr. 403522 și 403523 nu sunt înregistrate drept emise (f.d.113-114, vol.II); răspunsul la interpelarea Camerei Înregistrării de Stat, Oficiul UTA Găgăuzia nr. 417 din 14 septembrie 2006 din conținutul căruia rezultă că, Colhozul-Agrofirma „Baurci” la 15 februarie 1996 a fost reorganizat în SA „Baurci” (f.d.120, vol.II); chitanța nr. 34 din 14 septembrie 1996 din conținutul căreia rezultă că, Colhozul-Agrofirma „Baurci” în luna septembrie 1996 a predat organelor de poliție, ștampilele întreprinderii în cauză (f.d.118, vol.II); chitanța la dispoziția de încasare nr. 26 din 04 decembrie 2004 și 23 din 03 decembrie 2004, din conținutul căreia rezultă că, GȚ „Gaidău Dumitru” a încasat de la SRL „Centaurul” mijloace financiare în sumă de 120000 lei și 450000 lei (f.d.121, vol.II); factura de expediție seria CS nr. 673727 din 03 decembrie 2004, din conținutul căreia rezultă că, GȚ „Gaidău Dumitru” a livrat SRL „Centaurul” 600 tone de orz în sumă de 570000 lei (f.d.122, vol.II).

Totodată, instanța de apel a notat, cu referire la prevederile art. art. 100, 101 Cod de procedură penală, faptul că, prima instanță nu a apreciat probele administrate la acest capăt de învinuire și nu a adus nici un argument în vederea respingerii acestora, iar la baza emiterii sentinței de achitare pe acest capăt de acuzare, prima instanță nu a evidențiat probele administrate la cauza penală, în baza cărora s-a constatat că, fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunilor pe episodul dat.

Analizând materialul probator administrat la cauza penală, instanța de apel a considerat neîntemeiată soluția primei instanțe pe capătul de învinuire adus inculpatului Gheorghe Ursu în privința părții vătămate „W.J. Grain Ltd”, Ungaria, indicând că, acțiunile infracționale ale inculpatului Gheorghe Ursu s-au manifestat prin aceea că, urmărind scopul dobândirii bunurilor altei persoane, prin înșelăciune a prezentat dispozițiile de plată nr. 100 din 03 decembrie 2004, 101 din 06 decembrie 2004, 102 din 09 decembrie 2004, 104 din 10 decembrie 2004, 105 din 13 decembrie 2004, 106 din 14 decembrie 2004, 107 din 15 decembrie 2004 și 108 din 16 decembrie 2004, în baza cărora a ridicat în numerar suma de 938000 lei, acte prin care a certificat efectuarea tranzacțiilor economice cu întreprinderea „W.J. Grain Ltd”, Ungaria.

Astfel, pentru a tăinui acest lucru, la 28 martie 2005, Gheorghe Ursu a prezentat BC „Moldova Agroindbank” SA o dispoziție de plată în valută străină, prin care confirmă faptul întoarcerii sumei de 6000 dolari SUA întreprinderii „W.J. Grain Ltd”, Ungaria, solicitând în același timp restituirea unui exemplar a dispoziției în cauză. Obținând acest document, cu mențiunile bancare care confirmau operațiunea efectuată din 29 martie 2004, în aceeași zi, prin intermediul aparatului telefax, a expediat copia acestei dispoziții în adresa întreprinderii „W.J. Grain Ltd”, Ungaria, confirmând astfel transferarea mijloacelor bănești și înșelându-și partenerul economic, cu care încheiase contractul de vânzare-cumpărare nr. MD 04-105.

Astfel, angajații băncii neavând careva suspecții au acceptat cererea și au anulat efectuarea operațiunii, fapt prin care întreprinderii „W.J. Grain Ltd”, Ungaria i-a fost cauzat un prejudiciu material esențial.

Instanța de apel a constatat că, inculpatul Gheorghe Ursu manifestând intenția directă în vederea dobândirii ilicite a bunurilor părții vătămate, prin înșelăciune, urmărind scopul eschivării de la executarea clauzelor contractuale, a prezentat cu bună-știință documente contabile false, prin care a confirmat faptul transferării mijloacelor bănești în adresa unor întreprinderi aferent achiziționării producției agricole, care la rândul său nu și-au executat angajamentele asumate, și anume în baza chitanțelor la dispoziția de încasare nr. 23 și 26 din 04 decembrie 2004, facturii de expediție seria CS nr. 673727 din 03 decembrie 2004, prin care Gheorghe Ursu a confirmat faptul efectuării către GȚ „Gaidău Dumitru”, s. Nicoreni, r-nul Drochia, prin intermediul collectorului său, pe nume „Nina” plata pentru 600 tone de orz, în sumă de 570000 lei, or acest fapt nu corespunde datelor de fapt, fiind constatat că, chitanțele de încasare nr. 23 și 26 din 04 decembrie 2004 nu au fost eliberate de SRL „Centaurul”.

La fel, instanța de apel a reținut că, în acțiunile infracționale ale inculpatului Gheorghe Ursu, în baza chitanțelor la dispoziția de încasare nr. 346 și 347 din 08 decembrie 2004 și facturilor de expediție seria CP nr. 403523 din 09 decembrie 2004 și CP nr. 403522 din 08 decembrie 2004, a confirmat faptul efectuării de către SRL „Centaurul” prin intermediul collectorului său, oarecare „Olga Ivanovna” către Colhozul-Agrofirma „Baurci” plata pentru 437647 kg de orz, la prețul total de 371999 lei.

Prin contractul nr. 51 din 02 decembrie 2004, Colhozul-Agrofirma „Baurci” urma să livreze către SRL „Centaurul” 437647 kg de orz, la prețul total de 372000 lei.

Prin facturile de expediție CP nr. 403523 și CP nr. 403522, Colhozul-Agrofirma „Baurci” a livrat SRL „Centaurul” - orz în cantitate de 148236 kg și respectiv 289 411 kg.

Din conținutul chitanțelor la dispoziția de încasare nr. 437 din 09 decembrie 2004 și nr. 346 din 08 decembrie 2004, rezultă că, Colhozul-Agrofirma „Baurci” a încasat de la Gheorghe Ursu suma de 126000 lei și respectiv 245999 lei.

În baza materialului administrat la cauza penală, instanța de apel a constatat că, la 15 februarie 1996, Colhozul-Agrofirma „Baurci” a fost reorganizată în Societatea pe Acțiuni de tip închis „Baurci”, iar la 19 iunie 2006 la Camera Înregistrării de Stat a fost modificat directorul societății - Ivan Ciurciu și înregistrat statutul în redacția nouă, în care sediul întreprinderii este s. Baurci, str. Școlinaia 2,

fapt confirmat prin informația eliberată de Camera Înregistrării de Stat.

Conform informației din baza de date „Editura Statistica” facturile de expediție seria CP nr. 403523 și CP nr. 403522 nu sunt înregistrate drept emise.

Astfel, instanța de apel a stabilit că, în acțiunile inculpatului Gheorghe Ursu este prezentă latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. d) Cod penal, care s-a exprimat prin faptul că, inculpatul Gheorghe Ursu având intenția directă de a înșela partea vătămată a falsificat dispozițiile de încasare nr. 23 și 26 din 04 decembrie 2004, factura de expediție seria CS nr. 673727 din 03 decembrie 2004, precum și facturile de expediție seria CP nr. 403522 și CP 403523 care nu sunt înregistrate drept emise, fapt confirmat prin extrasul din baza de date „Editura Statistica”, prin care inculpatul a confirmat faptul efectuării de către SRL „Centaurul” către Colhozul-Agrofirma „Baurci” plata pentru 437647 kg de orz în sumă de 371999 lei. Această acțiune a inculpatului se contrazice și prin faptul că, Colhozul-Agrofirma „Baurci” în anul 1996 a fost reorganizat, iar ștampila a fost predată organelor de poliție, fapt ce se confirmă prin chitanța nr. 34 din 14 septembrie 1996 (din conținutul căreia reiese că, Colhozul-Agrofirma „Baurci” în luna septembrie anul 1996 a predat organelor de poliție ștampilele întreprinderii).

Instanța de apel a respins argumentele primei instanțe referitor la faptul că, învinuirea nu conține careva indicare de însușire, nici bunurile însușite sau suma acestuia, la fel, învinuirea adusă în baza art. 361 alin. (2) lit. d) Cod penal, este o învinuire superficială, fără indicarea documentelor oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații, le-a deținut și le-a folosit inculpatul, or, din învinuirea înaintată inculpatului în baza art. art. 190 alin. (5), 361 alin. (2) lit. d) Cod penal, rezultă că, inculpatul Gheorghe Ursu a însușit prin înșelăciune de la partea vătămată „W.J. Grain, Ltd”, Ungaria mijloace bănești, cauzându-i întreprinderii, un prejudiciu material esențial, iar în vederea inducerii în eroare a părții vătămate, având intenția de a se eschiva de la executarea obligațiilor contractuale a prezentat documente contabile false și anume, dispozițiile de încasare nr. 23 și 26 din 04 decembrie 2004, factura de expediție seria CS nr. 673727 din 03 decembrie 2004, precum și dispozițiile de încasare nr. 346 și 347 din 08 decembrie 2004 și facturile de expediție seria CP nr. 403523 din 09 decembrie 2004 și CP nr. 403522 din 08 decembrie 2004.

7.2. Cu referire la episodul de escrocherie în privința părții vătămate Constantin Bădărău.

7.2.1. Instanța de apel a constatat că, inculpatul Gheorghe Ursu, având ca scop dobândirea ilicită a bunurilor altor persoane, fiind directorul SRL „Aramis”, în luna august - septembrie anul 2008, obținând încrederea cet. Constantin Bădărău, prin înșelăciune și abuz de încredere l-a convins pe ultimul de ai vinde 237 tone de grâu furajer și 52,200 tone de soia, fără perfectarea actelor de vânzare a cerealelor, achitându-i doar un avans în sumă de 40000 lei.

Ulterior, realizându-și scopul vizat, Gheorghe Ursu a realizat producția agricolă SRL „R&R ” și SRL „Stelorian-Impex”, iar banii primiți din această tranzacție i-a însușit și folosit în scopuri personale.

7.2.2. În confirmarea acestei poziții, instanța de apel a reținut următoarele probe: declarațiile părții vătămate Constantin Bădărău (f.d.267-272, vol.XIV); facturile de expediție cu seria și nr. BP 906857, BP 906858, BP 906860, BP 906861,

BP 906862, BP 906863, BP 906864, BP 906865, BP 906867, BP 906868, BP 906871, BP 906873, BP 906874 (f.d.23-35, vol.XI); copiile autentificate a documentelor contabile ridicate la 25 august 2009 de la directorul SRL „R&R”, Alexandra Rojic (f.d.40-58, vol.XI); procesele-verbale de examinare a documentelor atașate la dosar în calitate de corpuri delictive (f.d.22, 39, vol.XI).

Instanța de apel a găsit neîntemeiată soluția primei instanțe privind achitarea inculpatului Gheorghe Ursu pe capătul de învinuire în privința părții vătămate Constantin Bădărău, deoarece contravine probelor administrate la cauza penală, menționând că, acțiunile infracționale ale inculpatului Gheorghe Ursu s-au manifestat prin aceea că, în luna august - septembrie 2008, acesta a dobândit ilicit prin înșelăciune și abuz de încredere bunurile părții vătămate Constantin Bădărău, sub pretextul realizării produselor cerealiere cu cantitatea de 237 tone de grâu și circa 52,200 tone de soia.

Prin recipisa semnată la 09 martie 2009, instanța de apel a atestat că, Gheorghe Ursu se obligă să achite suma de 320000 lei, lui Constantin Bădărău, în decursul lunii martie 2009 (f.d.9, vol.XI); prin facturile de expediție SRL „Aremis” a livrat produsele cerealiere (grâu și soia) SRL „R&R”, care au fost însușite de la partea vătămată Constantin Bădărău (f.d.22-35, vol.XI).

Instanța de apel a apreciat ca fiind eronată concluzia primei instanțe referitor la faptul că, produsele cerealiere sub formă de 237 tone de grâu furajer și 52,200 tone de soia nu au fost în posesia inculpatului Gheorghe Ursu și careva probe nu au fost prezentate, fiindcă prima instanță nu a apreciat probele administrate la cauza penală, mai mult, prima instanță nu a argumentat soluția de respingere a probelor administrate de acuzatorul de stat.

În continuare, instanța de apel a notat că, inculpatul Gheorghe Ursu a exploatat raporturile de încredere care s-au stabilit între el și partea vătămată Constantin Bădărău. Aceste raporturi s-au creat pe parcursul lunilor august-septembrie 2008 pe fondul unor relații de ordin civil, prin cumpărarea de către Gheorghe Ursu de la Constantin Bădărău a produselor cerealiere - 237 tone de grâu furajer și 52,200 tone de soia. Din momentul în care, inculpatul Gheorghe Ursu a obținut produsele cerealiere și a avut posibilitatea reală de a se folosi și dispune de bunurile date la propria dorință, fapta prejudiciabilă incriminată inculpatului Gheorghe Ursu se consideră consumată.

Astfel, inculpatul Gheorghe Ursu a obținut produsele cerealiere de la Constantin Bădărău cu condiția achitării de către inculpat a prețului pentru aceste bunuri (și anume suma de 320000 lei), încă din momentul intrării în stăpânire asupra acestor bunuri, urmărea scopul de a le sustrage și nu avea intenția să-și onoreze angajamentul asumat, or, prin probele administrate la cauza penală, instanța de apel a stabilit că, partea vătămată Constantin Bădărău nu a primit suma de bani de la inculpatul Gheorghe Ursu pentru vânzarea produselor cerealiere.

Deși, inculpatul Gheorghe Ursu a susținut faptul că, a fost imposibilă achitarea sumei de bani pentru partea vătămată Constantin Bădărău, deoarece SRL „R&R” nu s-a achitat față de el, totuși instanța de apel a constatat contrariul poziției inculpatului, mai mult, argumentele inculpatului nu exclud elementele infracțiunii de escrocherie.

Respectiv, din cuprinsul cauzei penale, instanța de apel a atestat că, prin actul

de verificare pentru perioada 01 iulie 2008 – 15 septembrie 2008 între SRL „R&R” și SRL „Aramis” se atestă o datorie în sumă de 732000 lei (f.d.41, vol.XI); prin factura fiscală seria SX5581306 din 18 august 2008 se atestă că, SRL „R&R” a achitat SRL „Aramis” mijloace bănești în sumă de 67650 lei; prin factura fiscală seria SX5581305 din 18 august 2008 a fost achitată suma de 65340 lei; prin factura fiscală seria SX5581299 din 18 august 2008 a fost achitată suma de 67815 lei; prin factura fiscală seria SX5581298 din 18 august 2008 a fost achitată suma de 59565 lei; prin factura fiscală seria SX5581253 din 11 august 2008 a fost achitată suma de 67650 lei; prin factura fiscală seria SX5581250 din 11 august 2008 a fost achitată suma de 64350 lei; prin factura fiscală seria SX5581249 din 11 august 2008 a fost achitată suma de 72270 lei; prin factura fiscală seria SX5581246 din 11 august 2008 a fost achitată suma de 63360 lei; prin factura fiscală seria SX5581219 din 06 august 2008 a fost achitată suma de 61875 lei; prin factura fiscală seria SX5581218 din 06 august 2008 a fost achitată suma de 67650 lei; prin factura fiscală seria SX5581215 din 06 august 2008 a fost achitată suma de 71280 lei; prin factura fiscală seria SX5581186 din 02 august 2008 a fost achitată suma de 68310 lei; prin factura fiscală seria SX5581185 din 02 august 2008 a fost achitată suma de 69135 lei; prin factura fiscală seria SX5581182 din 02 august 2008 a fost achitată suma de 69300 lei; prin factura fiscală seria SX5581180 din 02 august 2008 a fost achitată suma de 70950 lei (f.d.43-57, vol.XI).

Instanța de apel a respins concluzia primei instanțe precum că, între inculpatul Gheorghe Ursu și partea vătămată Constantin Bădărău a fost încheiat un contract de vânzare-cumpărare a produselor cerealiere și săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, deoarece aceasta vine în contradicție cu materialele probatorii administrate la cauza penală, or, confuziunea dintre întinderea raporturilor civile și caracterul penal al unei fapte, constă în determinarea intenției inculpatului la săvârșirea infracțiunii de escrocherie și dacă acesta a acționat cu rea-credință față de obligațiile care și le-a asumat.

În acest context, instanța de apel a constatat că, inculpatul Gheorghe Ursu primind mijloace bănești în urma realizării produselor cerealiere însușite de la partea vătămată Constantin Bădărău nu a achitat ultimului costul acestora, prin care fapte i-a cauzat părții vătămate o daună în proporții deosebit de mari în sumă de 320000 lei, acțiuni prin care Gheorghe Ursu, a dobândit, prin înșelăciune și abuz de încredere bunurile părții vătămate, or, inculpatul făcând promisiunea de achitare a sumelor de bani pentru producția agricolă, de la bun început nu a avut intenția să-și onoreze angajamentul asumat.

7.3. Cu referire la episodul de escrocherie în privința părții vătămate Valentin Babchin.

7.3.1. Instanța de apel a constatat că, inculpatul Gheorghe Ursu având scopul dobândirii ilicite a mijloacelor bănești de la diferiți agenți economici atât de pe teritoriul R. Moldova, cât și peste hotarele ei, în februarie 2004, i-a propus cet. Valentin Babchin, directorul SRL „Terraprombiznes” din or. Bender, desfășurarea activității comerciale comune, în calitate de partener de afaceri.

În discuțiile petrecute, Gheorghe Ursu l-a convins că, întreprinderea gestionată dispune de cantități mari de produse agricole preconizate pentru comercializare.

Tot el, i-a comunicat lui Valentin Babchin, că are posibilitate de a procura mai

multă marfa, prezentând în același timp documente contabile primare, contracte, prin care a confirmat activitatea sa comercială și la asigurat, că tranzacțiile preconizate vor fi aduse la bun sfârșit, creând astfel în fața lui Valentin Babchin o imagine pozitivă și aparența înșelătoare a unui partener de afaceri serios și de încredere.

Ulterior, profitând de încrederea lui Valentin Babchin, Gheorghe Ursu a solicitat de la ultimul un împrumut în sumă de 50500 dolari SUA, promițându-i bună activitate și rambursarea banilor la timp.

Ultimul, fiind încrezut în bunele intenții ale lui Gheorghe Ursu, a acceptat la 01 martie 2004 încheierea cu Gheorghe Ursu a contractului de împrumut, în baza căruia i-a împrumutat suma solicitată, iar Gheorghe Ursu s-a angajat în termen de până la 31 martie 2004 să o ramburseze integral.

Primind împrumutul solicitat, Gheorghe Ursu nu a mai intenționat să-și onoreze obligațiile asumate, adică să desfășoare activitate comercială comună cu Valentin Babchin sau să ramburseze suma împrumutată și pentru a se eschiva în continuare de la o eventuală răspundere penală, în scopul mascării intenției sale criminale, Gheorghe Ursu a restituit lui Valentin Babchin o parte din suma împrumutată, și anume 14000 dolari SUA.

Cu aceste acțiuni inculpatul a întrerupt cu Valentin Babchin legătura, evitând orice contact cu acesta.

7.3.2. În confirmarea vinovăției inculpatului Gheorghe Ursu, instanța de apel a reținut următoarele probe: declarațiile părții vătămate Valentin Babchin (f.d.234-239, vol.XIV); martorului Oleg Riabov (f.d.240-246, vol.XIV); contractul de împrumut din 01 martie 2004 prin care se confirmă faptul primirii de către Gheorghe Ursu a sumei de 50500 dolari SUA (f.d.20, vol.VIII); copia scrisorii către notar din 01 martie 2004 prin care se confirmă faptul că, Gheorghe Ursu solicită autentificarea notarială a contractului încheiat și totodată confirmă faptul primirii de la Valentin Babchin suma de 50500 dolari SUA, echivalentul a 641350 lei (f.d.21-22, vol.VIII).

Instanța de apel a considerat neîntemeiată concluzia primei instanțe privind achitarea inculpatului pe acest capăt de învinuire, deoarece contravine probelor administrate la cauza penală, constatând că, acțiunile infracționale ale inculpatului Gheorghe Ursu s-au manifestat prin aceea că, profitând de încrederea obținută din partea lui Valentin Babchin, inculpatul a solicitat de la acesta un împrumut în sumă de 50500 dolari SUA, promițându-i bună activitate și rambursarea banilor la timp.

Partea vătămată, fiind încrezută în bunele intenții ale lui Gheorghe Ursu, a acceptat la 01 martie 2004 încheierea contractului de împrumut, în baza căruia i-a împrumutat suma solicitată, iar Gheorghe Ursu s-a angajat în termen de până la 31 martie 2004 să o ramburseze integral.

Primind împrumutul solicitat, inculpatul Ursu Gheorghe nu mai intenționa să-și onoreze obligațiile asumate, însă în scopul mascării intenției sale criminale, inculpatul Gheorghe Ursu a restituit lui Valentin Babchin o parte din împrumut în sumă de 14000 dolari SUA, după care a evitat orice contact cu acesta.

Instanța de apel a notat că, deși prima instanță a concluzionat că, în acțiunile inculpatului Gheorghe Ursu lipsește componenta de infracțiune prevăzută de art. 190 alin. (5) Cod penal, totuși prima instanță, prin prisma prevederilor art. art. 100, 101 Cod de procedură penală, nu a apreciat probele administrate la cauza penală,

respectiv, au fost lăsate fără apreciere și nu a fost argumentată poziția primei instanțe referitor la declarațiile părții vătămate Valentin Babchin și a martorului Oleg Riabov, totodată, nu a indicat care sunt probele cu care, declarațiile inculpatului pot fi apreciate prin coroborare.

În confirmarea vinovăției inculpatului Gheorghe Ursu pe acest capăt de acuzare, instanța de apel a reținut ca fiind pertinente și concludente declarațiile părții vătămate Babchin Valentin care coroborează cu declarațiile martorului Oleg Riabov și prin care se atestă că, inculpatul Gheorghe Ursu a exploatat raporturile de încredere care s-au stabilit între el și partea vătămată Valentin Babchin.

Aceste raporturi s-au creat ca urmare a încheierii contractului de împrumut din 01 martie 2004 prin care Valentin Babchin a împrumutat lui Gheorghe Ursu suma de 50 500 dolari SUA, până la 31 martie 2004.

Astfel, din momentul în care Gheorghe Ursu a obținut de la partea vătămată suma de 50500 dolari SUA și a avut posibilitatea reală de a se folosi și dispune de bunul dat la propria dorință, fapta prejudiciabilă incriminată inculpatului se consideră consumată.

Instanța de apel a respins argumentele inculpatului Gheorghe Ursu precum că, pe lângă suma de 14000 dolari SUA transmisă prin intermediul lui Oleg Riabov a mai transmis părții vătămate prin intermediul lui Petru Slav suma de 100000 lei, adică aproximativ 9000 dolari SUA, precum și suma de 100000 lei, adică aproximativ 32000 - 34000 dolari SUA, reținându-le ca fiind declarative și care nu se confirmă prin careva probe pertinente și concludente.

7.4. Cu referire la episodul de escrocherie în privința părții vătămate Radu Boescu și episodul privind deținerea și folosirea documentelor oficiale false.

7.4.1. Instanța de apel a constatat că, Gheorghe Ursu, având scopul dobândirii ilicite a mijloacelor bănești de la diferiți agenți economici la finele lunii mai 2004, a solicitat de la cunoscutul său Radu Boescu un împrumut bănesc necesar pentru activitatea comercială.

În discuțiile petrecute, Gheorghe Ursu l-a convins că, întreprinderea gestionată desfășoară activitate comercială cu succes și dispune de întreprinderi-debitoare care au obligații financiare față de dânsul nestinse, totodată, i-a comunicat că poate să-i depună în calitate de gaj apartamentul care aparține soției sale, Svetlana Babin și l-a asigurat că, tranzacția va fi dusă la bun sfârșit, creând în așa fel în fața lui Radu Boescu o imagine de încredere.

Radu Boescu, fiind încrezut în bunele intenții ale lui Gheorghe Ursu a acceptat la 09 iunie 2004 încheierea contractului de împrumut, în baza căruia i-a împrumutat suma de 15000 euro solicitată, Gheorghe Ursu, la rândul său i-a gajat apartamentul amplasat pe adresa str. Albișoara 78/2, ap. 31, mun. Chișinău.

După expirarea termenului, Gheorghe Ursu nu a rambursat suma primită, motivând că banii vor fi restituiți ceva mai târziu din cauza unor probleme de ordin financiar. Cu aceste acțiuni el a întrerupt legătura cu Radu Boescu evitând orice contact cu acesta în decurs de trei ani de zile.

Radu Boescu dorind să acționeze în instanța de judecată, a solicitat de la Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău informația referitor la apartamentul gajat de către Gheorghe Ursu. Ca urmare, a fost informat că contractul în cauză nu este luat la evidență de organul cadastral, iar ștampila aplicată este falsă.

Pentru a se eschiva în continuare de la o eventuală tragere la răspundere penală, în scopul mascării intenției sale criminale, Gheorghe Ursu i-a promis lui Radu Boescu că o să-i restituie o parte din suma împrumutată - 1000 dolari SUA, însă nu i-a restituit-o.

Tot el, în perioada lunii iunie anul 2004 în continuarea intențiilor sale criminale, după încheierea cu Radu Boescu a contractului de împrumut, în condiții nestabilite de organul de urmărire penală, a falsificat ștampila Oficiului Cadastral Teritorial Chișinău aplicată pe contractul în cauză.

Peste câteva zile contractul falsificat l-a înmânat lui Radu Boescu, convingându-l în așa fel că, contractul este înregistrat la Oficiul Cadastral cu nr. 1463/04 din 10.06.2004. Faptul dat fiind imposibil de realizat, deoarece modelul ștampilei falsificat de către Ursu Gheorghe în anul 2002 a fost modificată ca urmare a reorganizării Organului Cadastral, iar toate ștampilele au fost predate organelor de poliție pentru nimicire.

Mai mult, conform informației din baza de date a ÎS „Cadastru” contractul nr. 1463/04 din 10 iunie 2004, nu este înregistrat.

7.4.2. Instanța de apel a reținut că, vinovăția lui Gheorghe Ursu, în săvârșirea faptelor incriminate este dovedită prin probele administrate la cauza penală, care au fost cercetate și verificate în ședința instanței de apel, și anume: declarațiile părții vătămate Radu Boescu (f.d.257-263, vol.XIV); martorului Tatiana Boescu (f.d.264-266, vol.XIV); contractul de împrumut din 09 iunie 2004 prin care se confirmă faptul primirii de către Gheorghe Ursu a sumei de 15000 euro (f.d.25, vol.IX); autorizația nr. 2529 din 15 martie 2002 prin care se confirmă faptul că, ștampilele utilizate de către angajații OCT Chișinău, inclusiv și cele cu amprenta „Agenția Națională cadastru resurse funciare și geodezie OCT Chișinău înregistrat”, au fost nimicite (f.d.34-35, vol.IX); adeverința nr. AA 090366 din 29 ianuarie 2002 prin care se confirmă faptul fabricării de către OCT Chișinău a ștampilelor cu conținutul „Republica Moldova, Agenția de stat relații funciare și cadastru OCT Chișinău înregistrat” (f.d.37, vol.IX); actele OCT Chișinău ridicare pentru comparație, pe care sunt aplicate ștampilele utilizate de către angajații OCT Chișinău în perioada anului 2004 de către angajații OCT Chișinău a fost utilizată ștampila cu amprenta „Republica Moldova, Agenția de stat relații funciare și cadastru OCT Chișinău înregistrat” (f.d.44-50, vol.IX).

Instanța de apel a considerat neîntemeiată soluția de achitare a primei instanțe pe capătul de învinuire adus inculpatului Gheorghe Ursu în privința părții vătămate Radu Boescu, deoarece contravine probelor administrate la cauza penală, menționând că, prima instanță nu a apreciat probele administrate la cauza penală, fiind lăsate fără apreciere declarațiile părții vătămate Radu Boescu și a martorului Tatiana Boescu, totodată, nefiind indicate probele cu care declarațiile inculpatului pot fi apreciate prin coroborare.

În acest context, instanța de apel a reținut că, prin contractul de împrumut din 09 iunie 2004, Radu Boescu a împrumutat lui Gheorghe Ursu suma de 15000 euro, pe termen de 6 luni, până la 09 decembrie 2004.

Conform clauzelor contractuale, în vederea asigurării obligațiilor, Gheorghe Ursu a pus în gaj apartamentul nr. 31 amplasat pe adresa mun. Chișinău, str. Albișoara, nr. 78/2, care îi aparține cet. Svetlana Babin, în baza contractului de

vânzare-cumpărare nr. 15942 din 23 august 2002.

Instanța de apel a constatat existența în acțiunile inculpatului Gheorghe Ursu a laturii obiective a infracțiunii de escrocherie, care s-a exprimat prin dobândirea ilicită a mijloacelor bănești de la partea vătămată Radu Boescu, prin înșelăciune și abuz de încredere, partea vătămată Radu Boescu și inculpatul Gheorghe Ursu, fiind în relații de cumetism, ultimul a abuzat de încrederea părții vătămate, iar ca urmare partea vătămată i-a împrumutat suma de 15000 euro.

Astfel, inculpatul Gheorghe Ursu a obținut împrumutul de 15000 euro, ca urmare a încheierii unui contract de împrumut, însă din momentul intrării în stăpânire a acestor mijloace bănești, urmărea scopul de a le sustrage și nu avea intenția să-și onoreze angajamentul asumat, de a întoarce suma de bani în decurs de 6 luni.

În acest context, instanța de apel a notat faptul că, inculpatul Gheorghe Ursu a dobândit ilicit, prin înșelăciune și abuz de încredere mijloacele bănești, respectiv, nu avea intenția să-și onoreze angajamentul asumat or, dânsul a creat o falsă reprezentare a realității către partea vătămată Radu Boescu, care în mod justificat era în drept să considere că încheierea unui contract de împrumut, cu gajarea unui bun imobil de către inculpat ar fi în măsură să creeze niște certitudini serioase cu privire la încrederea persoanei căruia îi este împrumutată suma de bani.

Prin urmare, deși la baza relațiilor dintre inculpatul Gheorghe Ursu și partea vătămată Radu Boescu inițial au apărut relații de ordin civil, ca urmare a încheierii unui contract de împrumut, totuși, în baza materialului probator administrat de acuzarea de stat se justifică intervenția legii penale care se bazează pe reaua-credință a inculpatului Gheorghe Ursu în raport cu partea vătămată, dânsul a evitat să-și onoreze obligațiile asumate, a recurs la deținerea și folosirea documentelor oficiale false în vederea mascării intenției sale de a-și onora angajamentele asumate, ceea ce constituie mijloace frauduloase în detrimentul părții vătămate Radu Boescu.

În continuare, instanța de apel a constatat că, inculpatul Gheorghe Ursu a falsificat ștampila OCT Chișinău aplicată în contractul de împrumut, după care l-a prezentat părții vătămate Radu Boescu, convingându-l în așa fel că, contractul este înregistrat la Oficiul Cadastral cu nr. 1463/04 din 10 iunie 2004.

Din cumulul probelor administrate la cauza penală, instanța de apel a reținut că, potrivit extrasului din Registrul bunurilor imobile, cu referire la bunul imobil - apartamentul nr. 31, amplasat pe adresa str. Albișoara 78/2, mun. Chișinău se atestă că, dreptul de proprietate al cet. Svetlana Babin asupra apartamentului în cauză este stins, proprietar al apartamentului fiind Feodora Rogate.

Astfel, inculpatul Gheorghe Ursu a dus în eroare partea vătămată cu privire la gajarea apartamentului întru asigurarea executării obligațiilor, or, la data respectivă, apartamentul nu aparținea cu drept de proprietate, soției inculpatului, Svetlana Babin, iar acest fapt denotă intenția directă a inculpatului de a însuși bunurile părții vătămate, urmărind scopul de a le sustrage și nu avea intenția să-și onoreze angajamentul asumat.

Prin autorizația pentru distrugerea ștampilelor nr. 2529 din 15 martie 2002, instanța de apel a atestat că, primirea de la Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău a 7 ștampile rotunde cu stemă, 2 ștampile rotunde simple, 15 ștampile dreptunghiulare, 1 ștampilă antet (f.d.34-35, vol.IX); prin autorizația pentru confecționarea ștampilelor

nr. 735 din 29 ianuarie 2002, s-a dispus confecționarea de noi ștampile (f.d.36, vol.IX); prin procesul-verbal de examinare din 22 decembrie 2007, s-a constatat că, „efectuând comparația vizuală a ștampilei aplicate pe documentul aflat în litigiu cu celelalte colectate pentru comparație se constată deosebiri evidente în conținutul amprentelor. În cele utilizate de organul abilitat conținutul este „Republica Moldova, Agenția de stat relații funciare și cadastru, OCT Chișinău, înregistrat, nr. Cadastral, data, registratorul” în cel aflat în litigiu „Agenția națională cadastru resurse funciare și geodezie OCT Chișinău, înregistrat”, nr. Cadastral, data, registratorul”.

Ștampila cu amprenta „Agenția națională cadastru resurse funciare și geodezie OCT Chișinău, înregistrat, nr. Cadastral, data, registratorul” a fost utilizată de către Oficiul Cadastral Chișinău până la reorganizarea Agenției naționale cadastru resurse funciare și geodezie în Agenția de stat relații funciare și cadastru care a avut loc la 08.06.2001 prin Hotărârea Guvernului nr. 429. Urmare la ce, prin autorizația nr. 2529 din 15.03.2002 eliberată de Direcția Ordine Publică a MAI toate ștampilele utilizate de către OCT Chișinău inclusiv și cele cu amprenta „Agenția națională cadastru resurse funciare și geodezie OCT Chișinău, înregistrat” au fost supuse nimicirii. Amprenta cu conținutul „Agenția națională cadastru resurse funciare și geodezie OCT Chișinău, înregistrat, nr. cadastral, data, registratorul” în perioada indicată, nu putea fi utilizată de către organul autorizat, adică este falsă” (f.d.51-51A, vol.IX).

Astfel, instanța de apel a constatat în acțiunile inculpatului Ursu Gheorghe realizarea laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. d) Cod penal, care s-a exprimat prin deținerea și folosirea documentelor oficiale false, și anume a ștampilei OCT Chișinău, care s-a soldat cu cauzarea de daune în proporții mari intereselor părții vătămate Radu Boescu.

Instanța de apel a reținut ca neîntemeiată concluzia primei instanțe referitor la faptul că, nu se indică care este acel document fals, pe care inculpatul l-a deținut și l-a folosit, deoarece prima instanță nu a purces la o analiză complexă a materialului probator administrat la cauza penală, din care rezultă că, inculpatul Gheorghe Ursu a deținut și a folosit o ștampilă falsă a OCT Chișinău care a fost aplicată pe contractul de împrumut.

La fel, instanța de apel a respins ca neîntemeiată și aprecierea primei instanțe care a indicat că, nu este clară învinuirea, deoarece contractul de împrumut a fost autentificat de notarul Oleg Gladîș și înregistrat cu nr. 1-4203 la 09 iunie 2004, iar instanței nu i-au fost prezentate careva probe care ar confirma că acest contract este un document fals, or, prima instanță eronat a interpretat învinuirea adusă inculpatului Gheorghe Ursu și probele administrate în acest sens, deoarece inculpatului Gheorghe Ursu nu i se incriminează că a prezentat un contract de împrumut fals, ci faptul că, ștampila aplicată pe contractul de împrumut este falsă, iar cu acest fapt l-a dus în eroare pe Radu Boescu referitor la faptul că, contractul de împrumut ar fi fost înregistrat la OCT Chișinău.

7.5. La individualizarea pedepsei inculpatului Gheorghe Ursu, instanța de apel ținând cont de prevederile art. art. 7, 61, 75, 76, 77 Cod penal, și anume de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală, astfel reținând faptul că, inculpatul Gheorghe Ursu nu a recunoscut vina în săvârșirea

faptelor infracționale incriminate acestuia, i-a fost incriminată săvârșirea unei infracțiuni deosebit de grave, că în privința acestuia nu au fost stabilite careva circumstanțe atenuante, iar ca și circumstanță agravantă a fost reținut faptul săvârșirii infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară, a aplicat inculpatului Gheorghe Ursu, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, pedeapsa 9 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de conducere și gestionare a bunurilor materiale pe termen de 3 (trei) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Cu referire la stabilirea pedepsei penale inculpatului Gheorghe Ursu pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. d) Cod penal (pentru episoadele cu părțile vătămate „W. J. Grain Ltd”, Ungaria și Radu Boescu), instanța de apel a reținut că, infracțiunea imputată inculpatului face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, iar conform art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal, a dispus încetarea procesului penal în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

Dat fiind faptul că, în partea dispozitivă a sentinței Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 09 octombrie 2012 s-a hotărât că, procesul penal de învinuire a lui Gheorghe Ursu în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. d) Cod penal, încetează în baza art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal, în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală, instanța de apel nu a pronunțat o nouă hotărâre în această parte în conformitate cu art. 415 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală.

7.6. Instanța de apel a reținut că, în cadrul procesului penal, părțile vătămate Constantin Bădărău, Valentin Babchin și reprezentantul părții vătămate „W.J.Grain, Ltd”, Ungaria - A. Ovcsaruk au înaintat acțiune civilă împotriva inculpatului Gheorghe Ursu, care au solicitat încasarea de la Gheorghe Ursu: „W.J.Grain Ltd”, Ungaria prejudiciul material în sumă de 77032,5 dolari SUA, Constantin Bădărău prejudiciul material în sumă de 262000 lei (având în vedere suma achitată în mărime de 40000 lei și 1500 dolari SUA), iar Valentin Babchin prejudiciul material în sumă de 36500 dolari SUA.

Cu referire la prevederile art. art. 219 alin. (1), 221, 225 Cod de procedură penală, a dispus admiterea acțiunilor civile înaintate de părțile vătămate Constantin Bădărău, Valentin Babchin și reprezentantul părții vătămate „W.J.Grain, Ltd”, Ungaria - A. Ovcsaruk, în principiu urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să hotărască instanța civilă, deoarece, la materialele cauzei nu au fost anexate suficiente acte confirmative care să certifice suma prejudiciului solicitat de către acestea.

7.7. Totodată, instanța de apel a dispus anularea încheierii interlocutorii prin care prima instanță a dispus atragerea atenției Procuraturii Generale a R. Moldova și a Procuraturii Anticorupție la încălcările comise în scopul elaborării unor măsuri întru excluderea unor asemenea încălcări în activitate, reținând că, pe 9 capete de acuzare, cu referire la regulile admisibilității probelor, în baza art. art. 93-95 Cod de procedură penală, procurorul nu a prezentat instanței probe pertinente, concludente și utile în confirmarea faptelor incriminate menționând că, aceseta poartă un caracter formal, nefiind constatat faptul că, acuzarea de stat nu a administrat probe, pe unele

capete de acuzare, în vederea susținerii vinovăției inculpatului Gheorghe Ursu.

8. Avocatul Vladimir Kovali în numele inculpatului, fără a invoca un temei din cele 16 prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs decizia solicitând casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivare a invocat că, reprezentantul părții vătămate „W.J.Grain Ltd”, Ungaria, Sergiu Rașcov, a confirmat că, din 2000 tone de orz contractate, inculpatul a asigurat transportarea în Ungaria a 1223 tone de orz și datoria SRL „Centaurul” față de partea ungară constituie la moment 77032 dolari SUA din 200000 dolari SUA primite de SRL „Centaurul”.

Inculpatul a explicat în ședințele de judecată că, au fost circumstanțe care erau mai presus voinței sale de onorare a obligațiilor contractuale, iar la momentul încheierii contractului nu a cunoscut că Guvernul R. Moldova va adopta acte administrative care vor stopa exportul grânelor de pe teritoriul R. Moldova.

În acest context menționează recurentul că, în această perioadă au fost adoptate Hotărârile Guvernului R. Moldova nr. 834 din 26 iulie 2004 „Privind unele măsuri de reglementare a achiziționării și exportului de cereale și produse cerealiere” și nr. 52 din 02 februarie 2011 „Cu privire la sistarea temporară a exportului de grâu”.

Or, în pofida circumstanței că inculpatul a achitat colectoarelor pentru orz, acesta a fost silit să îl revândă la un preț derizoriu din motivul imposibilității exportării lui către contractant.

Susține recurentul că, concluziile despre vinovăția inculpatului nu pot fi bazate pe presupuneri, instanța urmează să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, or, actele cauzei penale au probat cu certitudine că scopul urmărit de către inculpat la luarea împrumuturilor a fost asigurarea condițiilor pentru executarea clauzelor contractuale.

Apărarea consideră că, în acțiunile incriminate inculpatului potrivit art. 190 alin. (5) Cod penal, lipsește latura obiectivă, mai cu seamă că victima în cazul dat este nu altcineva decât un agent comercial cu practică pe piața de grâne care după statutul său are obligația de verificare prin mijloacele legale a capacității vânzătorului.

Acuzarea nu a examinat dacă avea posibilitatea și intenția inculpatul de a crea în conștiința unui agent comercial a stării de amăgire, fraudare, inducere în eroare, având în vedere că peste 60% din volumul contractului a fost asigurat.

Apărarea consideră că, organul de urmărire penală nu a analizat în modul cuvenit intenția inculpatului nemijlocit în momentul intrării în stăpânirea bunurilor, adică acțiunile și intenția inculpatului nemijlocit atunci când a obținut banii și a avut posibilitatea reală de a se folosi și de a dispune de aceștia la dorința sa, adică a rămas nemotivat momentul consumării infracțiunii de escrocherie.

De altfel, având în materialele dosarului informația deplină cu privire la clauzele contractuale nu era posibilă altă concluzie decât constatarea unor relații civile.

În pofida deciziei Curții Supreme de Justiție, instanța de apel a concluzionat vinovăția inculpatului în baza declarațiilor părții vătămate fără a audia martorii Alexandru Mămăliga, Mihai Mugureanu, Natalia Vieru, Lilia Tacic, or ultima a

menționat fiind audiată în ședința primei instanțe că, inculpatul nu a încălcat Regulamentul Băncii Naționale, deoarece clientul are dreptul să anuleze plata până ce aceasta ajunge la beneficiar.

Obligația organului urmăririi penale constă în verificarea și probarea adevăratei intenții de anulare a plăților prin transfer.

Instanța de apel nu a examinat suplimentar nici declarațiile lui Dumitru Gaidău și Larisa Gaidău, Vasile Șarban, Grigorii Golovenco, pentru a verifica dacă inculpatul a procurat de la martorii invocați grâne.

Instanța de apel și-a construit învinuirea pe episodul în privința părții vătămate Constantin Bădărău doar în temeiul declarațiilor părții vătămate, or, în cazul în care instanța de apel audia martorii la acest episod și examina înscrisurile, constata că în realitate Constantin Bădărău a avut încheiate contracte de vânzare-cumpărare cu SRL „R&R”, fapt confirmat prin actele contabile de la f.d. 40-53 vol. XI și facturile de expediție anexate la f.d. 23-35 vol. XI, în speța dată inculpatul fiind doar intermediar.

Învinuirea pe episodul în privința părții vătămate Valentin Babchin este construită de instanța de apel analogic ca și cea pe episodul în privința părții vătămate Constantin Bădărău.

Instanța de apel declarativ a respins argumentele inculpatului precum că, pe lângă suma de 14000 dolari SUA transmisă prin intermediul lui Oleg Riabov, a mai transmis părții vătămate prin intermediul lui Petru Slav suma de 100000 lei, adică aproximativ 9000 dolari SUA, precum și suma de 100000 lei, ori aproximativ în total 32000 – 34000 dolari SUA.

Martorii Oleg Riabov și Petru Slav în ședința de judecată a instanței de apel nu au fost audiați.

Apreciază recurentul critic concluziile instanței de apel, privind învinuirea inculpatului pe episodul în privința părții vătămate Radu Boescu, deoarece tranzacția de împrumut a avut loc la 09 iunie 2004, iar Radu Boescu s-a adresat organelor de drept după anul 2007, or până la acel moment nu avea careva pretenții față de inculpat, deoarece banii împrumutați în rate i-a primit iar motivul adresării organelor de drept a fost altul.

În materialele cauzei nu se constată careva adresări a părții vătămate către inculpat cu privire la restituirea împrumutului.

Deși instanța de apel a constatat faptele pentru care Gheorghe Ursu a fost găsit vinovat, însă contrar prevederilor art. 394 alin. (1) Cod de procedură penală, nu le-a reflectat în corespundere cu învinuirea formulată, descriindu-le parțial și succint.

Consideră recurentul că, reieșind din sensul legislației în vigoare, în partea descriptivă decizia trebuie să corespundă tuturor cerințelor prevăzute de art. 394 Cod de procedură penală.

Prin descrierea faptei considerate a fi dovedită, se cere ca modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii să coroboreze cu concluzia privind încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, însă din analiza deciziei instanței de apel, rezultă că nu există o asemenea coroborare.

Sușține recurentul că, instanța de apel, în cazul admiterii apelului cu rejudecarea cauzei, în decizia pronunțată trebuie să facă analiza probelor pe care s-a bazat prima instanță pronunțând hotărârea și să indice din care motive ele urmează a

fi apreciate ori respinse ca probe.

Nerespectarea cerințelor stipulate de prevederile art. art. 414, 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, echivalează cu erori judiciare, ce s-au soldat cu o hotărâre neîntemeiată și nemotivată, or instanța de apel a comis o eroare de drept, care nu poate fi corectată de instanța de recurs, ceea ce impune necesitatea casării deciziei instanței de apel și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 23 aprilie 2014, Gheorghe Ursu a fost condamnat în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, la 10 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de conducere și gestionare a bunurilor materiale pe termen de 3 ani, iar conform prevederilor art. 84 alin. (4) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă 15 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de conducere și gestionare a bunurilor materiale pe termen de 4 ani.

Sentința a fost menținută de Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție la 05 mai 2015, dosarul nr. 1ra-469/2015.

Astfel, menționează recurentul că, inculpatul deja pentru infracțiunile care a fost condamnat de către Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău, nu poate fi judecat repetat, or potrivit alin. (2) art. 7 Cod penal, nimeni nu poate fi supus de două ori urmării penale și pedepsei penale pentru una și aceeași faptă.

9. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor din dosar, Colegiul penal în decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel. Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Raportând aceste prevederi la speța examinată, Colegiul penal evidențiază că recurentul în recursul declarat invocă drept temei de casare prevederile art. 427 Cod de procedură penală, fără a indica concret un temei din cele 16 prevăzute pentru declararea recursului, însă din textul recursului se deduce că motivele recursului au tangență cu temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, potrivit căruia, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs menționează că acest temei nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erorii de drept, care ar servi ca temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Colegiul penal constată că, motivele invocate în recurs nu și-au găsit

confirmare în urma cercetării materialelor cauzei, dat fiind faptul că, instanța de apel, la examinarea cauzei a respectat prevederile art. art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și prin decizia adoptată corect a stabilit vinovăția inculpatului Gheorghe Ursu în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. art. 190 alin. (5), 361 Cod penal.

Mai mult, motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față.

Instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, analizând probele administrate corect a stabilit și a reținut în sarcina lui Gheorghe Ursu încadrarea juridică corespunzătoare prevăzută la art. art. 190 alin. (5), 361 Cod penal.

La caz, se constată că titularul cererii de recurs critică soluția instanței de apel, sub aspectul vinovăției, invocând astfel dezacordul său cu modalitatea de apreciere a probelor.

În probarea alegațiilor invocate, recurentul a descris în conținutul recursului probe și circumstanțe, care în opinia lui nu au fost apreciate de instanța de apel la justa valoare sau au fost apreciate unilateral, creându-se astfel impresia că instanța este părtinitoare, precum și că, nu au fost date aprecierile necesare declarațiilor depuse de inculpat.

Tot în cererea de recurs, se pretinde că instanța de apel, nu a luat în considerație că, Constantin Bădărău a avut încheiate contracte de vânzare-cumpărare cu SRL „R&R”, fapt confirmat prin actele contabile și facturile de expediție anexate la materialele cauzei, în speța dată inculpatul fiind doar intermediar.

Însă, verificând materialele dosarului în raport cu criticele enunțate, Colegiul penal conchide că la judecarea apelurilor instanța a examinat prezenta cauză penală sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă privitor la condamnarea inculpatului Gheorghe Ursu în baza art. 190 alin. (5) Cod penal.

Ori, în opinia instanței de recurs soluția instanței de apel este argumentată și corespunzătoare circumstanțelor de fapt și de drept stabilite în cauză.

Prin urmare, cu referire la pretinsa încălcare admisă de instanța de apel prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal menționează că, așa cum rezultă din textul deciziei atacate, instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la adoptarea soluției expuse desfășurat în pct. 7. din prezenta decizie și a cărei redare repetată nu este necesară.

În același context, în vederea respingerii argumentelor din recurs privitor la chestiunea de apreciere eronată a probelor, Colegiul penal amintește că la etapa judecării recursului ordinar nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind atributul exclusiv al acestor instanțe.

Deci, instanța de recurs nu examinează criticele referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factive,

ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanța de apel, corectitudinea condamnării inculpatului privind învinuirea imputată acestuia prin rechizitoriu.

Mai mult, în lumina jurisprudenței constante a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, se reține că regula generală desprinsă din dispozițiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede, că la această etapă instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în cauză.

Totodată, Colegiul penal pe această linie de considerente specifică, că pentru a constitui caz de casare eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică.

Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

În cauza deferită judecării o atare eroare nu a fost constatată de către instanța de recurs, ori, în fapt și în drept, decizia instanței de apel corespunde tuturor normelor de drept procesual penal.

Prin urmare, opozabil celor enunțate de recurent, Colegiul penal, verificând materialele dosarului, specifică că judecând apelurile instanța a examinat cauza sub toate aspectele, adoptând o soluție corectă în speță.

Colegiul penal reține ca neîntemeiate argumentele invocate de recurent prin care se susține că inculpatul nu și-a onorat obligațiunile contractuale, deoarece au fost adoptate Hotărârile Guvernului R. Moldova nr. 834 din 26 iulie 2004 „Privind unele măsuri de reglementare a achiziționării și exportului de cereale și produse cerealiere” și nr. 52 din 02 februarie 2011 „Cu privire la sistarea temporară a exportului de grâu”, fiindcă, prin Hotărârea Guvernului R. Moldova nr. 834 din 26 iulie 2004 „Privind unele măsuri de reglementare a achiziționării și exportului de cereale și produse cerealiere” nu s-a interzis exportul de cereale și produse cerealiere, dar s-a instituit Comisia interdepartamentală pentru achiziționarea cerealelor, iar prin Hotărârea Guvernului R. Moldova nr. 52 din 02 februarie 2011 „Cu privire la sistarea temporară a exportului de grâu”, s-a sistat temporar exportul din Republica Moldova a grâului clasificat la poziția tarifară 1001, cu excepția poziției tarifare 1001 90 910 – grâu comun și meslin destinat însămânțării, însă exportul grâului, în baza contractelor de vânzare - cumpărare aflate în proces de derulare, a cărui plată deplină, pentru producția ce urmează a fi livrată, s-a efectuat până la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, precum și grâul plasat, până la data nominalizată, în destinația vamală „zona economică liberă”, nu cad sub incidența prezentei hotărâri.

Colegiul penal ține să menționeze că, latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 190 Cod penal, are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă alcătuită din două acțiuni (inacțiuni): a) acțiunea principală care constă în dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, adică sustragerea lor; b) acțiunea sau inacțiunea adiacentă, care constă în mod alternativ, în înșelăciune sau abuz de încredere; 2) urmările prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial efectiv; 3) legătura de cauzalitate

dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

Astfel, se reține că fapta inculpatului întrunește latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 190 Cod penal, care s-a realizat prin dobândirea de către inculpatul Gheorghe Ursu a bunurilor părților vătămate prin înșelăciune, cauzându-le prejudicii materiale, acțiune care se află în legătură de cauzalitate cu urmările prejudiciabile cauzate părților vătămate, iar argumentul recurentului în acest sens nu poate fi reținut.

Din atare considerente, Colegiul penal menționează că, în speță, nu au fost admise careva erori de drept, de către instanța de apel, iar alegațiile recurentului în acest aspect sunt vădit nefondate, neavând suport probator.

Colegiul penal, referitor la argumentul recurentului privind faptul că, inculpatul Gheorghe Ursu a fost condamnat prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău dosarul din 23 aprilie 2014, pentru săvârșirea infracțiunea prevăzută de art. art. 190 alin. (5) Cod penal și nu poate fi condamnat repetat, ține să menționeze că, prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 23 aprilie 2014, Gheorghe Ursu a fost condamnat în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, însă pe alt episod, unde ca parte vătămată figurează Piotr Slav.

Pe cale de consecință, se reiterează, că decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală, argumentată și întemeiată.

10. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Vladimir Kovali în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 decembrie 2015, în cauza penală în privința lui *Ursu Gheorghe Ion*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 07 iulie 2016.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Petru Moraru

Ghenadie Nicolaev